

Som led i en forenkling af EU-samarbejdet støtter de fleste lande, også Danmark, en reduktion af antallet af beslutningsprocedurer. Det foreslås, at antallet skæres ned til tre: høring, fælles beslutningstagen og samstemmende udtalelse. Fra dansk side finder vi det også vigtigt, at selve proceduren for fælles beslutningstagen gøres mere enkel.

Der synes at være bred enighed blandt medlemsstaterne om, at der skal skabes bedre mulighed for folkelig deltagelse og debat, og i den sammenhæng nævnes behovet for at inddrage de nationale parlamenter. Flere lande går ind for en øget udveksling af oplysninger mellem EU's institutioner og de nationale parlamenter. F.eks. bør de nationale parlamenter modtage kommissionsforslag til retsakter samt grønboøger og hvidboøger i så god tid, at de kan nå at forholde sig til dem.

Med flere lande om bordet vil det blive sværere at nå til enighed. En række lande, herunder Danmark, finder, at det bør overvejes, hvor der inden for søjle 1 kan gøres yderligere brug af kvalificeret flertal frem for som nu at træffe afgørelser med enstemmighed. Også tærsklen for kvalificeret flertal og spørgsmålet om stemmevægtning er blevet diskuteret i forberedelsesgruppen. Nogle af de store og mellemstore lande ønsker flere stemmer, og som begrundelse herfor anføres, at udvidelsen af EU vil betyde et EU med mange flere små lande. Det frygtes, at et kvalificeret flertal vil være baseret på et tyndere befolkningsgrundlag. Andre lande, heriblandt Danmark, mener, at der skal findes en løsning, så balancen mellem store og små lande ikke forrykkes. Det kan f.eks. ske ved, at der ved vedtagelse af beslutninger skal være et kvalificeret stemmeflertal i Ministerrådet, og at dette flertal samtidig skal svare til et flertal i EU's samlede befolkning, altså et såkaldt dobbeltflertal.

Hvad Kommissionen angår, har en række lande talt for, at der skal være færre kommissærer end medlemslande, og for indførelse af vicekommissærer. Andre lande, f.eks. Danmark, finder, at alle medlemslande bør være repræsenteret i Kommissionen. Kun på den måde kan befolkningerne have tillid til, at Kommissionen tager tilstrækkeligt hensyn til medlemslandenes forskellige interesser.

Spørgsmålet om fleksibilitet har også været drøftet, som statsministeren var inde på. Nogle lande synes indstillet på at gå langt, mens andre er mere forsigtige, og det gælder bl.a. Danmark.

Væsentlige EU-samarbejdsområder egner sig ikke til fleksibilitet. Det gælder især samarbejdet inden for søjle 1, hvor jeg bl.a. vil nævne miljø-samarbejdet. Flexibilitet risikerer her at betyde en begyndende optræveling af samarbejdet.

På søjle 2 og 3 kan der være områder, hvor Danmark er indstillet på at overveje fleksibilitet. Afgørende for Danmark og en række andre lande synes at være fleksibilitetens kriterier. Som udgangspunkt bør den fælles institutionelle ramme respekteres, et mindste antal medlemmer skal deltage, og samarbejdet skal være godkendt af alle og åbent for samtlige medlemslande.

Endelig har forberedelsesgruppen taget hul på emner, der kan samles under overskriften »EU's ydre identitet«.

Her har drøftelserne bl.a. drejet sig om effektiviteten af den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik. Mange mener, at der her bør ske forbedringer.

Det er blevet fremhævet, at Unionens ydre ansigt bør gøres mere synligt og mere konstant ved udnævnelsen af en såkaldt hr. eller fru FUSP i Rådsregi. Det synes umiddelbart, som om de forskellige medlemslande lægger noget forskelligt ind i funktionen. Nogle ønsker en politisk figur, andre en embedsmand, måske Rådets generalsekretær. Der synes bred enighed om, at vedkommende under alle omstændigheder må være under instruktion enten af Rådet (generelle anliggender), eller af Det Europæiske Råd. Der er imidlertid også en række lande, der ikke finder ideen om en sådan repræsentant særlig nyttig. Vi har ikke lagt os fast fra dansk side.

EU's forhold til WEU vil blive et spørgsmål på regeringskonferencen. Intet i hidtidige meldinger tyder på, at der vil komme forslag om en egentlig fusion af EU og WEU.

Derimod synes det klart, at en række lande finder, at forholdet mellem organisationerne må styrkes, så EU kan påtage sig humanitære og fredsbevarende opgaver. Det fremgår også af det danske forhandlingsgrundlag, at vi fra dansk side er indstillet på, at EU-landene skal have mulighed for at deltage i løsningen af sådanne opgaver, hvis de ønsker det.

De første møder er nu afsluttet. Forhandlingerne er vel undervejs. Vi er med fra dansk side for at påvirke udviklingen i forhandlingerne i overensstemmelse med vore synspunkter og ønsker.